

човѣкъ посрѣдствомъ люспитѣ отъ кожата и секретитѣ отъ носа и гърлото, а и чрѣзъ дѣрвеницитѣ или мухитѣ. Фактъ е, че почти въ всички кжщи въ Търново има мухи и дѣрвеници въ извѣнмѣрно количество, и почти въ всичкитѣ кжши и дворове чистотата е занемарена; а пѣкъ отъ страна на гражданкитѣ не се показва нѣкоя особена грижа къмъ чистотата на жилищнитѣ помѣщения. Даже една госпожа неотдавна по въпроса ми въз разяваше, че кжща безъ дѣрвеници не можело да има.

Участието на мухитѣ въ разпространяване на болести не е извѣстно отъ най-ново врѣме, на-противъ, то датира отъ древнитѣ врѣмена. Когато чумата върлувала въ срѣднитѣ векове въ Европа и е упорствувала противъ всичкитѣ взети мѣрки, Ambrosius Ragé и други съ положителностъ изявили, че мухитѣ прѣнасяли болеститѣ отъ болни хора въ кжщата. Откать холерата въ началото на миналото столѣтие намѣри входъ въ Европа, такива наблюдения се срѣщатъ по-начесто. Тѣ сѫ били събиращи и обнародвани отъ Chantemesse и Bo-rell въ съчинението „Mouches et Cholera“ (Paris 1906, J. V. Baillieres et fils). Мухитѣ биха могли да се изтрѣбятъ най-успешно, само когато се унищожаватъ яйцата и ларвите имъ. Не ще съмнѣние, че може да се постигне много и съ изтрѣблението на живите мухи. Число-